گزارش برنامه صعود به قله ناز

تاريخ: ۱۳۸۶/۲/۲۸

گزارش نويس : رضا لطفيان

ساعت ۷ صبح جمعه ۱۲ نفر براي صعود به قله ناز و ۶ نفر براي تمرين سنگنوردي در منطقه پلخواب به وسيله ميني بوس دانشگاه به سمت جاده چالوس حركت كرديم. البته براي صعود به قله ساعت ۶ مناسب تر بود ولي امكان حركت ميني بوس قبل از ساعت ۷ وجود نداشت. پس از طي مسافت حدود ۲۵ كيلومتر از كرج به سمت چالوس و پياده شدن دوستان سنگنورد از دومين فرعي سمت چپ وارد جاده روستاي كلوان شده و پس از طي مسافتي حدود ۱۰ كيلومتر به روستاي كلوان رسيديم. ميني بوس در انتهاي جاده اي كه وارد روستا نمي شود در سمت شرقي رودخانه در ابتداي مسير صعود به قله كهار متوقف شد و براي ساعت۱۸:۳۰ با راننده به منظور بازگشت هماهنگ شد. ساعت ۹:۳۰ پس از عبور از پل به روستا وارد شديم كه يک لوله آب جهت استفاده عموم در سمت راست مسير وجود داشت. كمي جلوتر در سمت چپ مسجدي قرار دارد كه براي شب ماني در صعود دو روزه قابل استفاده است. به سمت چپ و به طرف باغ ها مي رويم. در عبور از باغ ها ظاهراً همه مسيرها در نهايت به مسير صعود مي رسد ولي در دوراهي اول از سمت چپ رفتيم. پس از حدود نيم ساعت گذر از باغ ها به يک جوي آب رسيديم كه در انتهاي باغ ها قرار داشت. با حركت در كنار اين جوي به يک گوسفند سرا رسيديم. بايد توجه داشت كه اين جوي آخرين آب قابل دسترسي در اين مسير صعود به قله است. بالاتر يک جاده خاكي ماشين رو وجود داشت كه ازبالاي روستا عبور كرده و به آنجا مي رسيد. از اينجا جانپناه نارنجي سيادر به راحتي قابل مشاهده بود. در ساعت ۱۱:۳۰ دقيقه به پناهگاه بدون در سيادر رسيديم پس از ۱۵ دقيقه استراحت از سمت راست پناهگاه شروع به حركت كرديم. بعد از تراورس مسافت كوتاهي به در حالي كه چند ميله بلند به عنوان علامت در روي خط الراس سمت چپ قابل مشاهده بود به يک جاي گردنه مانند رسيديم. از اينجا به بعد حركت به سمت قله از روي خط الراس ادامه يافت. قبل از قله ناز يک قله فرعي ديگر در مسير وجود دارد كه پاكوب از سمت چپ آن عبور مي كند. در قسمتي از پاكوب كه زير شيب هاي برفي قرار داشت سفتي برف به گونه اي بود كه در اين فصل بدون نياز به كلنگ يا برف كوبي عميق قابل عبور بود. در ساعت ۲:۳۵ تعداد ۹ نفراز اعضاي تيم همگي با هم به قله رسيدند. پس گرفتن عكس و استراحت در ساعت ۳:۱۰ به سمت پناهگاه بازگشتيم. دو نكته كه به نظر مي رسد بايد در صعود ها به خصوص صعود هاي زمستاني و شرايط دير كم مد نظر داشت. اول اينكه در مسير بازگشت هيچ دره اي در سمت راست(جنوب غربي) به كلوان نمي رسد. ولي دره سمت چپ(دره بين ناز و كهار) در كنار رودخانه به روستا مي رسد. مورد بعدي نقاب هاي بزرگي بودند كه در هنگام صعود در سمت راست قرار مي گيرد كه آثار شكستگي هاي متعدد آن تا اواخر ارديبهشت باقي مانده بود كه در زمستان مي تواند يک خطر جدي به حساب آيد. به عبارت ديگر جز خط الراس و رفتن به سمت چپ هنگام رسيدن به ميله ها هيچ راه ديگري براي بازگشت وجود ندارد. البته مي توان از خود قله ناز به سمت خط الراسي كه به كهار مي رسد وارد دره اي شد كه مستقيماً به روستا مي رسد كه البته حتي در تابستان هم راه مناسبي به نظر نمي رسد.

در بازگشت عيناً مسير صعود را طي كرده و ساعت ۱۸:۱۵ در حالي كه دقايقي از آغاز يک باران بهاري مي گذشت به ميني بوس رسيديم. در مورد زمان بندي صعود متذكر مي شوم كه تيمي كه به قله صعود كرد از آمادگي مطلوبي به عنوان يک تيم دانشجويي برخوردار بود.

در پايان لازم مي دانم از آقاي حميد حسن زاده كه تصاوير **Google Earth** را در اختيار من قرار دادند تشكر كنم.